591.95

DE

ANIMALIBVS SCYTHICIS

APVD PLINIVM

CONSENTIENTE

AMPLISSIMO PHILOSOPHORVM ORDINE

DIE XVI IVLII MDCCLXXXI.

PRO SVMMIS IN PHILOSOPHIA HONORIBVS

DISPVTABIT

BLASIVS MERREM

BREMANVS.

GOETTINGAE,

TYPIS HENNINGII MARTINI GRAPE, ACAD. TYPOGR.

Smithsonian Institution,
81674
RICHMOND
COLLECTION.
National Museum.

Chas. W. Richmond.
Apr. 11, 1904

De

ANIMALIBVS SCYTHICIS APVD PLINIVM.

Veterum de hiſtoria naturali ſcriptorum libros, quamuis eorum magna pars aut incertis, aut fabuloſe ornatis narrationibus repleta ſit, nihilominus tamen ad cognoſcendas eas mutationes, quae variorum animalium habitacula, viuendique rationem et inſtinctus ſpectant, et vtiles et cuicunque naturalis hiſtoriae cultori neceſſarios eſſe, nemo vnquam negare poterit, qui eos plane intelligere et recta de iis iudicia ferre valet. Inter alia multa, quae omnia hic commemorare alienum foret, ex illis diſcimus, animalia regiones, per inſtitutam agrorum culturam, aut per auctam hominum multitudinem, ſibi inhabiles redditas, reliquiſſe, in campis degentia ſyluas petiiſſe, et quae ſecura ante atque ferocia erant, tunc timida fugaciaque facta eſſe. In illis quoque multorum, a noſtri etiam aeui ſcriptoribus repetitorum errorum ſemina latent, multaque aut neglecta aut oblita apparent, vt ideo nobis ſaepe incitamenta iniicere poſſint, naturalia acriori quam ſolet ſtudio ſummaque diligentia perſcrutandi. Quibus permotus, non ineptum fore mihi viſum eſt, locum quendam Zoologi antiqui illuſtrare, eiusque explicationem Diſſertationis inauguralis loco exhibere: plures eiusdem argumenti commentationes, quas in poſterum pro viribus meis elaboratiſſimas atque abſolutiſſimas reddere, et omni qua decet cum modeſtia proferre in animum induxi, eruditorum fauor et reprehenſio aut eliciet aut opprimet.

Locus, quem mihi hunc in finem elegi, extat apud

PLINIVM IN HIST. NAT. LIB. VIII. CAP. 5. SECT. HARD. 15. 16.

Pauciſſima Scythia gignit inopia fruticum; pauca contermina illi Germania: inſignia tamen boum ferorum genera, iubatos Biſontes 1), excellentique vi et velocitate Vros 2), quibus imperitum vulgus Bubalorum nomen imponit, cum id gignat Africa, vituli potius ceruique quadam ſimilitudine 3). (*Sect. Hard. 16.*) Septentrio fert et Equorum greges ferorum 4), ſicut aſinorum Aſia et Africa. Praeterea Alcen, ni proceritas aurium et ceruicis diſtinguat, iumento ſimilem: item natam in Scandinauia inſula, nec vnquam viſam in hoc vrbe, multis tamen narratam Achlin, haud diſſimilem illi, ſed nullo ſuffraginum flexu, ideoque non cubantem, ſed acclinem arbori in ſomno, eaque inciſa ad inſidias capi; alias velocitatis memoratae. Labrum ei ſuperius praegrande; ob id retrograditur in paſcendo, ne, in priora tendens, inuoluatur 5). Tradunt in Paeonia feram, quae Bonaſus vocetur, equina iuba, cetera tauro ſimilem, cornibus ita in ſe flexis, vt non vtilia ſint pugnae, quapropter fuga ſibi auxiliari, reddentem in ea ſimum, interdum et trium iugerum longitudine, cuius contactus inſequentes, vt ignis aliquis, amburat 6).

---

1) Iubatos Biſontes. — Plinivs ex veteribus, qui adhuc ſuperſunt, naturalis hiſtoriae ſcriptoribus primus eſt, qui Biſontis mentionem fecit; Graecisque auctoribus, vel antea plane ignotus, vel tamen minus cognitus fuiſſe videtur a); neque poſtea a multis memo-

a) Nec Vros aut Biſontes habuerunt Graeci in experimentis. Plin. *XXVII. c. 10. ſ. H. 45.*

memoratns eſt. Extant tamen deſcriptiones eius apud Oppianvm b), et Solinvm c), ex quarum comparatione, breuique Plinii de patria iubaque eius narratione, facile eſt coniicere, quale ſit animal; nempe *Bos Biſon* Linn. d), ex cuius germanico nomine *Wiſent* latinum ſine dubio ortum duxit. Occurrit inſuper ſub eodem hoc nomine apud Senecam e) Martialem ee) et Pausaniam f) et ſine

 nomi-

b) *Cyneg. II.* 159. *ſeqq.*

Εστιν αμαιμακετον φονιοις ταυροισι γενεθλον,
Τους καλεουσι Βισωνας, επει πατρης τελεθουσι
Βιστονιδος Θρηκης· απαρ ελλαχον ειδεα τοια.
Φρικαλεην χαιτην μεν επωμαδον αιθυσσουσιν
Αυχεσι πιαλεοισι και αμφ' αταλοισι γενειοις·
Οια τε λαχνηεντες αριπρεπες ειδος εχουσι
Ξανθοκομοι, βλοσυροι, θηρων μεδεοντε λεοντες.
Οξειαι κεραων δε πυριγλωχινες ακωκαι,
Χαλκειοις γναμπτοισιν επεικελοι αγκιστροισιν.
Αλλ' ουχ ως ετεροι συνεναντιον αλληλοισι
Νευουσι στυγερων κεραων επικαρσιον αιχμην·
Υπτια δ' εισορωντα προς αιθερα φοινια κεντρα.
Τουνεκεν οπποτε κεν τιν' επιχριμψωσι, κιχοντες
Η βροτον, η τινα θηρα, μετηορον αειρουσι.
Γλωσσα δε τοις στεινη μεν, αταρ τρηχεια μαλιστα,
Οια σιδηροβοροιο πελει τεχνασμα σιδηρου·
Γλωσση δ' αιμασσοντες απο χροα λιχμαζουσι.

c) In hoc tractu (*ſcilicet* Germania) ſane et in omni ſeptentrionali plaga Biſontes frequentiſſimi, qui bouis feri ſimiles, ſetoſi colla, iuba horridi, vltra tauros pernicitate vigent, capti aſſueſcere manu neſciunt. Solin. *c.* 20.

d) Bos Biſon. Linn. *ſyſt. nat. I. p.* 99. Erxleb. *regn. anim. p.* 235. Biſon. Briss. *regn. anim p.* 82. Le Biſon. Bvff. *hiſt. nat. XI. p.* 284. Icones optimae *Berl. Samml. Vol. V. Pars I.* Riding. *Betracht. tab.* 37. *Entwurf tab.* 36. 37. 38.

e) *in Hippolyto. vs* 64. Tibi villoſi terga Biſontes.

nomine apud *eundem* g) et CALPVRNIVM SICVLVM h). Iam Germaniae exſul eſt, inuenitur autem adhuc in Polonia et America ſeptentrionali. Accurationem de eo diſquiſitionem cum infra ſequenti Bonaſi deſcriptione coniungam.

2) Excellentique vi et velocitate Vros, quibus imperitum vulgus Bubalorum nomen imponit. — Auctor noſter narrat, *cornua* eorum *in tantum modum protendi, vt barbari ſeptentrionales ex illis potent, vrnisque binis capitis vnius cornua impleant* i), et SOLINVS *ob inſignem capacitatem*, ait, *inter regias menſas potuum gerula fieri* k). CAESAR l) magnitudinem Vrorum nimium augens, paulo tantum infra elephantos eſſe dicit, quoad formam autem, velocitatemque eorum optime cum PLINIO conuenit, eademque de cornibus.

ee) *Spectacul.* 23.
Illi ceſſit atrox Bubalus atque Biſon.
Lib. I. epigr. 105.
Turpes eſſeda quod trahunt Biſontes.

f) *X. c.* 13.

g) *IX. c.* 21. Ουτοι δε (ταυροι) οι εκ Ποιονων ες δε το αλλο σωμα δασεις, και αμφι το στερνον μαλιστα εισι και την γενυν.

h) *Ecl.* 7. v. 60.

Vidimus et Tauros, quibus aut ceruice iubata
Deformis ſcapulis torus eminet, aut quibus hirtæ
Iactantur per colla iubæ, quibus aſpera mento
Barba jacet, tremulisque rigent palearia ſetis.

i) PLINIVS *XI. c.* 37. *ſ. H.* 45.

k) SOLIN. *cap.* 20.

l) Tertium eſt genus eorum, qui Vri appellantur. Hi ſunt magnitudine paulo infra elephantos, ſpecie et colore et figura tauri. Magna vis eorum et magna velocitas. — Adſueſcere ad homines ac manſuefieri ne paruuli quidem excepti poſſunt. Amplitudo cornuum et figura et ſpecies multum a noſtrorum boum cornibus differt. Haec ſtudioſe conquiſita ab labris argento circumcludunt, atque in ampliſſimis epulis pro poculis vtuntur. CAES. *bel. gal. VI. cap.* 28.

nibus refert, quorum magnitudinem Seneca quoque affirmat ll): Boues quoque feri, ſecundum Strabonem m) in Alpibus habitantes, hic pertinere mihi videntur, niſi forte ſint Biſontes. *Vri* autem *ſylueſtres*, quorum Virgilivs n) meminit, minime cum hiſce confundendos eſſe cenſeo: Italia nempe nulla fert boum ferorum genera, nec alios boues hic intelligendos eſſe credo, niſi tauros domeſticos, quos feritatis detrimentique, quod vineis inferunt, cauſſa, poeta hoc nomine appellat, et alio quoque loco nn) eodem hoc nomine domeſticos boues inſignat. *Sylueſtres* autem vocat locis ſcilicet ſylueſtribus paſcentes, haec namque veteres pro pabulo pecoris pratis praeferebant o). Sub *Bubali* nomine Vrus, quantum memini, apud Martialem p) ſolum occurrit. Vrus autem nulla alia eſt boum ſpecies, niſi *Tauri domeſtici*, in ſtatu adhuc naturali viuentis q). Habitabat olim in Germania et Scotia, nunc vero illic exſtirpatus, in Boruſſia, Polonia, Lithuania et Sibiria adhuc invenitur.

3) Bubalorum — cum id gignat Africa, vituli potius ceruique quadam ſimilitudine. — Variae de Bubalo Virorum doctorum ſunt opiniones, quas recenſere, antequam accuratiorem de eo

 diſ-

ll) *Hippol. vs.* 65. Latisque feri cornibus Vri.

m) *IV. pag.* 318. Ἔχουσι δ' Ἄλπες καὶ ἵππους ἀγρίους καὶ βοας.

n) *Georg. II. vs.* 374.

nn) Ibid. III. vs. 532. — et Vris.
Imparibus ductos alta ad donaria currus.

o) Varro *de re ruſt. II.* 5. Paſcuntur armenta commodiſſime in nemoribus, vbi virgulta et frons multa: hieme ſecundum mare, aeſtu abiguntur in montes frondoſos. Virg. *Georg. II. vs.* 249. &c.

p) l. c. *Spectac.* 23.

q) Vrus. Gesn. *Quadrup. p.* 157. *c. fig.* Rzacz. *Pol. p.* 220. *Auct. p.* 323. Bos Taurus Vrus. Linn. *ſyſt. nat. I. p.* 98. Erxl. *regn. an. p.* 228. L'Auerochs. Briss. *regn. an. p.* 18. Buff. *hiſt. nat. XI. p.* 201.

diſquiſitionem inſtituam, operae pretium duco. Gesnervs r) quamuis animal, quod ſit veterum Bubalis ignorare videtur, oppugnans tamen eorum opinionibus, qui *Bouem Bubalum* s) (Italis *Buffalo*) eſſe rati ſunt ex *Caprarum* genere eſſe docet. Belonivs t) ſpeciem eſſe credit *Bouis*, cui *Indici* v) eſt nomen. Aldrovandvs primo an bouis huius ſpecies putandus ſit ambigens, multaque de diſtinguendo Bubalo Bubalique locutus, figuram ſibi ab Horatio Fontana communicatam *Antilopes Bubalis* exhibet, quam vero bouis ſpeciem eſſe putat x): poſtea vero pro *Caprae* ſpeciem habet, exhibetque icones Capram Ibicem vel Rupicapram ſine dubio male delineatas referentes y). Poſt eum Raivs, quamuis, qualis ſit, neſciat, *Bouis* tamen ſpeciem eſſe putat z). Perravlt a), Bvffon b), Pallas c), Erxleben d) aliique denique

r) *Quadrup. p.* 139. *et* 330.

s) Bubalus. Gesn. *Quadr. p.* 139. *c. fig.* Buffelus ſiue Bubalus vulgaris. Aldrov. *Biſulc p.* 365. *fig. p.* 366. Buffelus. Ionst. *Quadr. p.* 53. *tab.* 20. Le Buffle. Briss. *regn. an. p.* 81. Bvff. *hiſt. nat. XI. p.* 284. *tab.* 25. Bos Bubalis. Linn. *ſyſt. nat. I. p.* 99. Erxl. *regn. an. p.* 238. Optimam iconem varietatis nudae dedit Ridinger *in collectione ſeptem tabularum, Camelos, Bubalemque Bouem referentium, tab.* 6. 7.

t) *Obſeruat. p.* 119.

v) Bos Indicus. Linn. *ſyſt. nat. I. p.* 72. Erxl. *regn. an. p.* 240. The little Indian Buffalo. Edw. *birds IV. tab.* 200. Le Zebu. Bvff. *hiſt. nat. XI. p.* 285. 439. *tab.* 42. Le petit boeuf de Belon. Id. *ib. p.* 299.

x) *Quadr. biſulc. p.* 563. *f. p.* 565.

y) *Biſulc. p.* 935. *fig. p.* 936.

z) *Syn. quadr. p.* 83.

a) Vache de Barbarie. *Memoires pour ſerv. a l'hiſt. des anim. II. p.* 24. *tab.* 39.

b) Le Bubale. Bvff. *hiſt. nat. XII. p.* 294. *tab.* 37. 38. *fig.* 1. 2.

c) Antilope Bubalis. Pall. *Spic. Zool. I. p.* 12. *XII. p.* 8. 16.

d) Antilope Bubalis. Erxl. *regn. an. p.* 291.

que *Antilopen Bubalem* eſſe vna voce declarauerunt, quam vero PERRAVLT Bouis ſpeciem eſſe ratus eſt, facieque nimis bouina exhibet. Haec breuis eſt de Bubalo opinionum hiſtoria de quibus quae verae falſaeque ſint, et quale ſit animal, ſub Bubali nomine intelligendum, nullo alio modo, quam breui ex veteribus ſcriptoribus collata deſcriptionum comparatione, melius diiudicari poteſt.

ARISTOTELES, PLINIVS, OPPIANVS et HESYCHIVS Ceruis, Capris, Rupicapris, Capreolisque eum adnumerant e), quibus itaque *forma* atque natura ſimilem putandum eſſe cenſeo, quod etiam PLINIVS et SOLINVS docent f).

Cornua baſi recta, recurua g), imbecillia, pugnaeque inutilia h).

Timidus et fugax eſt i).

Sanguis non ſpiſſatur, ob defectum fibrarum, vti ſanguis Caprarum, Ceruorum etc. k).

Habitat in Africa l), in Nomadibus m) et Mauritania n).

Videa-

e) ARIST. *hiſt. an. III. cap.* 6. OPP. *Cyneg. II. vs.* 300. HESYCH. Βουβαλος δορκαδιον.

f) PLIN. *h. l.* SOLIN. *cap.* 20. Cum Bubali pene ad ceruinam faciem in Africa procreentur.

g) OPP. *Cyn. II. vs.* 303.

Καὶ κεραων ορθαι μεν απο κρατος πεφυασιν
Αρκεμονες προτενεις, υψου δ'αυτις ποτι νωτον
Αψορροι νευουσι παλιγναμπτοισιν ακωκαις.

h) ARIST. *part. an. III.* 2.

i) ARIST. l. c. Τα δε θηριωδη και μαχιμα αποφευγουσι.

k) ARIST. *hiſt. an. III.* 6. PLIN. *XI. c.* 38. *ſ. H.* 90. SOLIN. *l. c.*

l) PLIN. *h. l.* SOLINVS *l. c.*

m) HERODOTVS *IV. cap.* 192.

n) STRABO *XVII. p.* 1182.

Videamus nunc, quale ſit animal Bubalus. Illos, qui *Bouis* ſpeciem eſſe putant, maxime errare, ex eo patet, quod minime cum boue confundendum eſſe Plinivs monet; et quod caprarum ceruorumue generi adnumerandum eſſe omnes et ſinguli de eo ſcriptores confirmant. Adde quoque, *Buffelum* hoc loco intelligere, abſurdum etiam ea de cauſſa eſſe, quia A. C. N. 398. primus in Europam aduectus, neque Africani ſed Aſiatici eſt originis. Neque tamen, quia eſt ex genere bouino, *Indicus Bos*, quamuis in Africa habitat, Bubalus habendus eſt, cum cornuum etiam figura maximopere a veterum deſcriptione aberret. Minime itaque errauerunt ii, qui ex *Caprarum* ſiue *Antiloparum* genere Bubalum eſſe contenderunt: diuerſa haec namque genera a veteribus confundebantur. Ex cornuum itaque figura et patria iamiam videbimus quale ſit animal Bubalus. *Antiloparum* paucae tantum exiſtunt ſpecies, quarum cornua Oppiani deſcriptioni accommodare poſſumus; *Leucophaea* ſcilicet, *Rupicapra* et *Bubalis*, quam cum *Capra Dorcade* Linn. vnam eandemque conſtituere ſpeciem nullus dubito. *Leucophaeam Antilopen* o) vero hic referendam eſſe minime credo, partim, quod cornibus vtatur falcatis potius, minimeque baſi rectis, partim quod patria auſtralior ſit Africa & praeſertim Caput Bonae Spei: ignotam itaque veteribus fuiſſe nullum eſt dubium. *Rupicaprae* cornua quidem optime cum deſcriptione *Oppiani* conueniunt, ſed habitacula eius, Alpes ſcilicet Heluetiae non ſinunt pro *Bubalo* eam accipere. Reſtat itaque ſola *Antilope Bubalis*, ſiue *Capra Dorcas* Linn. quae an melius veterum deſcriptioni conueniat, videamus. Icones Aldrovandi p), Sebae q), Hovttvini r), *Actorum Pariſienſium* s) et ſceleti cornua eiusdem, quod Per-

o) Blaue Boecke. Kolbe *Beſchr. des Vorgeb. pag.* 141. The blew Antilope. Penn. *ſyn. p.* 24. *fig. capitis p.* 39. Antilope Leucophaea. Pall. *Spicil. I. p.* 6. *XII. p.* 12. Erxl. *regn. an. p.* 271.

p) *Biſulc. pag.* 565.

q) *Theſaur. I. tab.* 42. *fig.* 4.

r) *III. tab.* 24. *fig.* 3. Müllers *Linn. Naturſyſt. I. tab.* 24. *fig.* 3.

s) *l. c. tab.* 39.

Perravlt deſcripſit, indiuidui, in illuſtris Bvffon opere delineati t), optime cum figura cornuum ab Oppiano deſcriptorum conuenire mihi videntur. Exſtant autem apud Bvffon v) et Pennant x) cornuum delineationes deſcriptionesque, ab Ill. Bvffon et Pallas pro Bubali quoque cornibus habitorum, minime cum prioribus conuenientium, neque Oppiani deſcriptioni congruentium: duas itaque ex vna hac, exemplo Pennanti, ſed excluſis certe eius ſynonimis, conſtituendas eſſe ſpecies, iudico, quarum characteres & ſynonima hic exhibeo.

ANTILOPE BUBALUS.

Cornibus craſſis, rugoſis, contortis, baſi rectis, apice recuruatis, cauda apice floccoſa, capite obtuſiore.

Bubalus veterum. Aldrov. *biſulc. p. 363. fig. pag. 365.*

Vache de Barbarie. Perr. *Mem. pour ſerv. à l'hiſt. des an. II. p. 24. tab. 39.*

Ceruus Temamaçama. Sebae *theſ. I. p. 69. tab. 42. fig. 4.*

Le Bubale. Bvff. *hiſt. nat. XII. p. 294. tab. 37. icon ſceleti.*

Capra Dorcas. Linn. *ſyſt. nat. I. p. 69.* (excluſis ſynonimis *Raii* et *Hernand.*) Hovttvyn *natuur. Hiſt. III. p. 213. tab. 24. fig. 3.* Müllers *Naturſ. I. p. 416. tab. 24. fig. 3.*

The Cervine Antelope. Penn. *ſyn. pag. 37.*

Antilope Bubalis. Erxleb. *regn. an. p. 289.*

ANTILOPE BARBATA.

Cornibus craſſis, annulatis, lyratis, apicibus laevibus, rectiſſimis, extrorſum flexis, mento ſubbarbato, cauda apice floccoſa.

Bvff.

t) *Hiſt. nat. XII. tab.* 37.
v) *Ib. tab.* 38. *fig.* 1. 2.
x) *Fig. capitis p.* 39.

Bᴠғғ. *hiſt. nat. XII. tab. 38. fig. 1. 2. cranii cum cornibus.*

The Senegal Antelope. Pᴇɴɴ. *ſyn. pag. 38. fig. p. 39. capitis.* (excluſis ſynonimis.)

Antilope Bubalis. Pᴀʟʟ. *Spic. I. pag. 12. XII. pag. 8. et 16.* (excluſis ſynonimis pleriſque.)

Antilope Koba. Eʀxʟᴇʙ. *regn. an. pag. 293.* (confuſa Koba Bᴠғғ. cum Antilope Senegalenſi Pᴇɴɴ. eodem auctore praeuio.)

Hiſce ita conſtitutis nullus dubito, quin ad priorem ſpeciem Bubalus antiquorum referendus ſit, cum qua an bene conueniat, an non, cuique recenſitas deſcriptiones iconesque comparando, facile eſt inquirere.

4) Septentrio fert et equorum greges ferorum — De illis Græcos non ſcripſiſſe Pʟɪɴɪᴠs affirmat, y) locumque natalem valde dubium illis tribuit: veri tamen ſimile eſt, Scythiam Europaeam ſiue Germaniam intellexiſſe. Aʀɪsᴛᴏᴛᴇʟᴇs Syriae eſſe incolas dicit z), Hᴇʀᴏᴅᴏᴛᴠs vero oras Hypanis Scythiae fluuii illis patriam adſignat a), et Sᴛʀᴀʙᴏ narrat, in Alpibus b) et Hiſpania c) eos habitare. Inueniuntur adhuc equi feri in Germaniæ ſyluis Senne et iuxta Kaiſerswerth, qui ex feris omnino orti videntur, patre autem

y) *XXVIII. cap.* 10. *ſ. H.* 45. De equiferis non ſcripſerunt Graeci. (quod autem ex locis Ariſtotelis & Herodoti mox citandis falſum eſſe facile quisque videt.)

z) *Mirabil. auſcult. pag.* 703. *ed. Caſaub.*

a) *IV. cap.* 52.

b) *l. c. IV. pag.* 318.

c) *III. pag.* 248. Φερει δε η Ιβερια δορκαδες πολλας, και ιππους αγριους.

tem iam ſunt cicure. In ſtatu autem mere naturali circa Tanaim et per omnem Tartariam adhuc reperiuntur d).

5) Praeterea Alcen, ni proceritas aurium et ceruicis diſtinguat, iumento ſimilem: item natam in Scandinauia inſula, nec vnquam viſam in hoc vrbe, multis tamen narratam Achlin, haud diſſimilem illi, ſed nullo ſuffraginum flexu, — alias velocitatis memoratae. Labrum ei ſuperius praegrande; ob id retrograditur in paſcendo, ne, in priora tendens, inuoluatur. — Deſcriptionem ſuam ex Caesare e) Plinivm deſumſiſſe facile quisque videt, aucta tamen narratione ſua ex auctoribus ignotis. Neminem ante Ill. Schneider f) dubitaſſe memini, Plinivm hoc loco idem animal diuerſis nominibus deſcripſiſſe; quod vel incuria quadam, vel confuſis plurium auctorum locis, factum eſſe videtur: conuenit namque optime cum Caesaris deſcriptione *Alcis*, *Achlis* deſcriptio, neque vllius per librariorum incuriam ortae loci huius transmutationis veſtigia apud Hardvinvm vel Rezzonicvm extant. Nullum itaque dubium eſt, Achlin Alcemque vnum

d) Gmelins *Reiſen I. pag.* 44. *tab.* 9. Pall. *Reiſ. I. p.* 211.

e) Caes. *de bell. gall. VI. cap.* 27. Sunt item quae appellantur Alces. Harum eſt conſimilis caprei figura, et varietas pellium, ſed magnitudine paulo antecedunt, mutilaeque ſunt cornibus et crura ſine nodis articuliſque habent, neque quietis cauſſa procumbunt, neque ſi quo adflictae caſu conciderint, erigere ſeſe aut ſubleuare poſſunt. His ſunt arboros pro cubilibus; ad eas ſe adplicant, atque ita paulum modo reclinatae quietem capiunt: quarum ex veſtigiis, quum eſt animaduerſum a venatoribus, quo ſe recipere conſuerint, omnes eo loco, aut ab radicibus ſubruunt, aut accidunt arbores tantum, vt ſumma ſpecies earum ſtantium relinquatur. Huc quum ſe conſuetudine reclinauerint, infirmas arbores pondere affligunt atque vna ipſae concidunt.

f) *Programma de Achlide Plinii et* Κολω *Strab. Traj. ad Viadr.* 1781. 4.

vnum idemque animal eſſe. Difficilior vero, quale ſit, diſquiſitio eſt.

Cornua mari in ſuperciliis, foeminae nulla g): nam quod PLINIVS nulla h), CAESAR vero mutila i) ei adſcribant, exinde venit, quod vterque vel pullum vel foeminam deſcripſerit.

Proceritas *aurium* et *ceruicis* k).

Iumenti, vel vti SOLINO, muli *ſimilitudo* l).

Propenſum *labrum ſuperius* m).

Patria Septentrio, Scandinauia inſula n), Germania o), et Gallia Celtica p).

Ex hiſce iam dictis ſatis apparet minime cum Κολῳ STRABONIS vel *Antilope Saïga*, vt vult illuſtris SCHNEIDER Achlin

g) PAVS. *V*. *c*. 12. Αλκαι μεν γαρ και κερατα επι ταις οφρυσιν εχουσιν οι αρρενες, το δε θηλυ ου φυει τοπαραπαν.

h) *h. l.*

i) *l. c.*

k) PLIN. *h. l.*

l) PLIN. *h. l.* SOLIN. *cap.* 20. Eſt et Alces mulis comparanda. — Equo potius quam mulo Alce conuenit, et illum etiam a Plinio ſub iumenti nomine intellectum eſſe, mihi videtur. PAVSANIAE *lib. IX. cap.* 21. ſpecie dicitur ceruum inter et camelum: ειδος μεν ελαφου και καμηλου μεταξυ.

m) PLIN. *h. l.* SOLIN. *l. c.* Adeo propenſo labro, vt, niſi recedens in poſteria veſtigia, paſci non queat.

n) PLIN. *h. l.* SOL. *l. c.*

o) CAESAR. *l. c.*

p) PAVS. *ll. cc.*

lii conuenire, cui opinioni et patria et deſcriptio contradicunt. Apud STRABONEM autem alio quodam loco, absque nomine, Alce, occurrit, optima de ea data ex POLYBIO deſcriptione q). Ex ea autem, quam protuii, veterum deſcriptione, quale ſit animal Alces, eruere tentabo. Ex varietate pellium, magnitudineque quam CAESAR illi tribuit Capreae ſcilicet paulum maiore, veroſimile ſit, *Ceruum Damam* LINN. hic eſſe intelligendum. Si autem patriam ſeptentrionalem conſideramus, deinde Romae nunquam viſam eſſe, et magnitudinem quam PLINIVS et PAVSANIAS illi tribuunt, et proceritatem ceruicis, aurium, labiique ſuperioris contemplamus, dilucide apparet minime cum *Ceruo Dama*, quem *Platycerotem* PLINIVS r) vocat, Alcen comparandam eſſe. Quod auten CAESAR de varietate pellium et earum tanta paruitate narrat, aut pro pulli deſcriptione accipiendum eſt, aut potius relatis ad eum quibusdam commentis, tribuendum eſſe videtur; quippe cum ſuffraginum etiam flexum illis deneget. Inter *Ceruum* autem *Tarandum*, *Ceruamque Alcen* magis haerendum eſt. Sed neque collum tam procerum huic, neque labrum ſuperius adeo propenſum eſt, quam Ceruo Alci, ex cuius quoque germanico nomine antiquo *Elk* ſiue *Elch* latinum nomen ortum eſſe, lubenter Ill. BVFFON s) adſentior. Multa vero falſa in Alcis huius naturali hiſtoria, a veris ſeparanda ſunt. Nam neque caret ſuffraginum flexu, neque eſt labro ſuperiore in tantum propenſo, vti PLINIVS et SOLINVS illud deſcribunt, neque etiam retograditur in paſcendo; quamuis enim illi labium ſuperius maius ſit, quam in vlla alia ceruina ſpecie, muſculis tamen inſtructum eſt ſufficienti-

 bus

q) *IV. p. 318.* Εχουσι δ' Αλπες και ιππους αγριους και βοας. Φησι δε Πολυβιος, και ιδιομορφον ζωον γεννασθαι εν αυταις, ελαφοειδες το σχημα, πλην αυχηνος και θριχωματος, ταυτα δε εοικεναι του καπρου· υπο δε τῳ γενειῳ πυρηνα ισχειν οσον σπιθαμιον ακροκομον, πολυκης κερκου το παχος.

r) *XI. c. 37. ſ. H. 45.*

s) *Hiſt. nat. XII. p. 82.* cf. etiam BECKMANN *de hiſt. nat. vet. lib. p. 199.*

bus ſatisque magnis ad illud eleuandum, vti optime *Pariſienſes* obſeruauerunt t). Annotandum adhuc eſt, proceritatem ceruicis non de longitudine ſed de craſſitie potius, eiusque latitudine eſſe intelligendum; collo namque breui Alces inſtructa eſt. Habitat adhuc Alce in borealibus Europae, Aſiae atque Americae regionibus; in Lapponia potiſſimum, Noruegia, Scotia et Ruſſia v).

Ill. Klein x) recte iamiam obſeruauit animal illud quod *Tarandi* nomine Plinivs y) deſcripſit, Alcen quoque ſed maſculum eſſe. Gesnervs z) bouis ſpeciem eſſe ratus eſt, quem Poloni *Tur* vocant, quod vero nomen Vrum ſignificat, quem hic minime intelligendum eſſe facile quisque videt. Ill. autem Bvffon zz) aliique pro *Ceruo*

Taran-

t) *Mem. pour ſerv. à l'hiſt. des an. I. pag.* 182. La lévre ſupérieure étoit grande et détachée des gencives, mais non pas ſi grande, que Solin la décrit, et que Pline la fait à l'animal qu'il appelle Machlis. — Car ces auteurs diſent, que cette bête eſt contrainte de paître à recoulons, afin, d'empêcher que ſa lévre ne ſ'engage entre ſes dents: et nous avons obſervé dans la diſſection, que la nature a autrement parvû à cet inconvenient, par la grandeur et la force de muſcles, qui ſont particulierement deſtinés à élever cette lévre ſupérieure.

v) Alces. Gesn. *Quadr. pag. I. c. fig. foeminae mediocri.* Aldrov. *Biſulc. pag.* 866. *c. fig. maris et foeminae peſſimis.* Briss. *regn. an. pag.* 63. L'Elan. Bvff. *hiſt. nat. XII. pag.* 79. *tab.* 7. *maris.* Perr. *Mem. I. pag.* 178. *tab.* 25. *foem.* Ceruus Alces. Linn. *ſyſt. nat. I. pag.* 92. Erxl. *regn. an. pag.* 298. Elk-Deer. Penn. *ſyn. p.* 40. *tab.* 7. *foem.* Icon optima. Riding. *Betr. tab.* 36. *maris.*

x) *Quadr. pag.* 24.

y) *VIII. cap.* 34. *ſ. H.* 25. Mutat colores et Scytharum Tarandus — Tarando magnitudo, quae boui: caput maius ceruino, nec abſimile: cornua ramoſa: vngulae bifidae: villus magnitudine vrſorum, ſed cum libuit ſui coloris eſſe, aſini ſimilis eſt. Tergori tanta duritia, vt thoraces ex eo faciant. Colorem omnium arborum, fruticum, florum locorumque reddit, in quibus latet metuens, ideoque raro capitur.

z) *Quadr. pag.* 156.

zz) *Hiſt. nat. XII. pag.* 84.

Tarando potius habendum eſſe cenſent, ſed breuis veterum comparatio facile docebit, Kleinii opinionem horum eſſe praeferendam. Vix operae pretium duco, lectores praemonere totam Auctoris noſtri, Aeliani a) et Solini b) narrationem de colorum huius animalis mutatione, inter fabulas eſſe referendam.

Tarandus eſt *magnitudine* bouis c).

Vngulae bifidae d).

Cornua ramoſa e).

Caput maius ceruino nec abſimile f).

Villus longitudine vrſorum, *coloris* aſinini g), vel vrſini h).

Tergori tanta durities, vt thoraces ſcutaque ex eo faciant Scythae, ſagittis impenetrabilia i).

Haec

a) *Hiſt. an. II. cap. 16.* Ταρανδος δε το ζωον, αλλ' ουτος γε θριξιν αυταις τρεπει εαυτον, και πολυχροιαν εργαζεται μυριαν, ως εκπληττειν την οψιν.

b) *Cap.* 30. Hunc Tarandum affirmant, habitum metu vertere, et cum deliteſcat, fieri aſſimilem cuicunque rei proximauerit, ſiue illa ſaxo alba ſit, ſeu fructeto virens, ſiue quam aliam referat qualitatem.

c) Plin. *l. c.* Sol. *l. c.* Mittit et Tarandum boum magnitudine. Ael. *l. c.* και τα νωτα παραπλησιως ταυρω και το μεγεθος.

d) Plin. *l. c.* Sol. *l. c.*

e) Plin. et Sol. *ll. cc.*

f) Plin. *l. c.* Sol. *l. c.* capite ceruino.

g) Plin. *l. c.*

h) Sol. *l. c.* vrſino colore et pariter villo profundo.

i) Plin. *l. c.* Ael. *l. c.* τουτου τοι και την δοραν αγαθην αντιπαλον αιχμη, ταις αυτων ασπισι περιτειναντες, νοουσι και οι Σκυθαι.

Habitat in Scythia k), nam certe SOLINVS errat, animal Aethiopicum dicens.

Haec omnia ſi cum *Tarando* & *Alce* comparamus, multa inuenimus cum hac optime congruentia, ab illo vero ſummopere diuerſa. Magnitudine namque *Tarandus* multo minor eſt boue, cum *Alces* ad equinam fere magnitudinem accedat. Haec gaudet pilo multo longiore quam ille, neque *Tarando* tanta eſt durities pellis, cum *Alcis* globum fere plumbeum illudat, teſtante Illuſtriſſimo A. LINNÉ l); et ipſe tergora in armamentario Bremano vidi, quae pro thoracibus inſeruierant, omnesque ictus irritos fecerant.

Addam adhuc loci cuiusdam difficillimi maximeque vexati apud CAESAREM m) diſquiſitionem. Maxima inde orta eſt difficultas, quia CAESAR *vnicum* tantum *cornu* in media fronte huic animali tribuit. Ill. BVFFON n) qui hunc locum, vti etiam foeminae cornua, cornuumque directio poſtulat, de *Ceruo Tarando* intelligit, de cornuum anterioribus ramis interpretatur, qui etiam interdum tertium quoddam cornu in media fronte natum repraeſentare videntur, vti etiam KLEINII icon o) luculenter exhibet, et hanc opinionem confirmat. Cum vero CAESAR minime trium cornuum mentionem faciat, vel potius cetera bina peculiariter non deſcribat, haec explicatio minus placet. Videamus itaque anne facilius hunc locum interpretari poſſimus, pro *vnum cornu*, *vtrum cornu* legendo, quae etiam lectio per vario-

k) PLIN. *l. c.* AEL. *l. c.* εστι δε Σκυθης.

l) LINN. *ſyſt. nat. I. pag.* 93.

m) CAES. *de Bell. Gall. VI.* 26. Eſt bos cerui figura, cuius a media fronte inter aures vnum cornu exſiſtit excelſius, magisque directum his, quae nobis nota ſunt, cornibus. Ab eius ſummo, ſicut palmae, rami quam late diffunduntur. Eadem eſt foeminae marisque natura, eadem forma, magnitudoque cornuum.

n) *Hiſt. nat. XII. p.* 82.

o) *Quadr. tab. I.*

variorum auctorum locos probari poteſt p). Si vero haec lectio ſecundum Ill. RVHNKENIVM q) minime eſſet recipienda, non nimis auſum fore puto, ſi *vtrumque* legeretur; neque amplius ſupererit, quare dubitemus, quale ſit animal a CAESARE indicatum, *Ceruus* nempe *Tarandus* LINN. r) qui optime cum cetera CAESARIS deſcriptione conuenit.

6) Tradunt in Paeonia feram, quae Bonaſus vocetur, equina iuba, cetera tauro ſimilem, cornibus ita in ſe flexis, vt non vtilia ſint pugnae etc. — PLINIVS totum hunc locum ex ARISTOTELIS *hiſt. nat. IX. cap.* 45. mutuauit, vbi Βονασσος vocatur. Caeteroquin pluribus locis apud hunc auctorem s), Μονο-

p) VELL. PATERC. *II. c.* 34. et aliorum *vtriusque* ordinis virorum. — Ad quem locum BVRERVS *in notis*: „exemplar vetus habet *vtrius* „ordinis." AVL. GELL. *IX.* 13. *Vtris* ſummo ſtudio pugnantibus — teſtante LIPSIO in MS. Giſellini, et ſecundum eundem apud LIVIVM *XXXI. cap.* 39. Frumenti ſpes, quae in oculos fuerat, *vtros* pariter fructrata eſt — legendum eſt. Similes ellipſes του *que* obuiae ſunt in vocibus *cuique*, *plerumque* &c. cf. VELL. PATERC. *ed. Ruhnk. T. II. pag.* 850.

q) *Ibid. I. p.* 190.

r) Rangifer. GESN. *Quadr. p.* 950. *c. fig. mala.* BRISS. *regn. an. p.* 92. Ceruus Groenlandicus. EDW. *birds I. tab.* 51. BRISS. *regn. an. pag.* 88. Le Caribou. BRISS. *ibid. pag.* 91. Le Renne. BVFF. *hiſt. nat. XII. p.* 79. *tab.* 12. *ſceleti.* Ceruus Tarandus. LINN. *ſyſt. nat. I. pag.* 93. ERXL. *regn. an. pag.* 304. Rein-Deer. PENN. *ſyn. pag.* 46. *tab.* 8. *fig. I. bona.* Icon optima. RIDING. *Betr. tab.* 37.

s) *Hiſt. an. II. cap.* 1. *et* 16. *Part. an. III,* 2. *Mirab. auſcult. p.* 702. vbi Βολινθος et Μοναπος vocatur; et hocce illi nomen inditum eſſe teſtatur quoque *hiſt. an. IX. cap.* 45. illic namque Μοναπος pro Μονεπος legendum eſſe credo.

Μονωπος nomine apud Aelianvm t) et *Bonaci* apud Solinvm v) occurrit. Collatio diſcriptionum in veteribus ſcriptoribus obuiarum optime decebit, quale animal Bonaſus ſit.

Cornua ſpithamea vel paulo longiora, eaque amplitudine vt *ημιχουν* capere poſſint; nigra, ſplendentia, contorta, pugnae inepta *x)*.

Dentes (primores) ſuperiores nulli y).

Forma et *caput* bouinum z).

Magnitudo bouis ſed fortior. Pellis eius expanſa *επτακλινον* capit a).

Ceruix et *frons iuba* longa, molli et criſpa tectae, ad oculos vsque pendula b).

Pedes

t) *Hiſt. an. VII. cap.* 3.

v) *Cap.* 43.

x) *Ariſt. hiſt. an. IX. cap.* 45. Κερατα δε γαμψα, κεκαμμενα προς αλληλα και αχρηστα προς το αμυνεσθαι· τῳ μεγεθει σπιθαμιαια, η μικρῳ μειζω. παχος τε ως τε χωρησαι μη πολλῳ ελαττον, ημιχουν εκατερον. Η δε μελανια καλη, και λιπαρα του κερατος. *Mirab. auſcult. l. c. Part. anim. III,* 2. Plin. *h. l.* Solin. *cap.* 43. Secundum Solini deſcriptionem cornua eadem ſunt figura, qua Oui Strepſiceroti *Linn.* Cornua autem, ait, ita multiplici plexu in ſe recurrentia, vt ſi quis in ea offenderit non vulneretur — quod ſine dubio ex male intellectis Plinii et Ariſtotelis locis ortum eſt.

y) Arist. *hiſt. an. IX,* 45. Οδοντας δε τους ανωθεν ουχ εχει, ωςπερ ουδε βους.

z) Arist. *l. c. Mirab. auſc. l. c.* Plin. *h. l.* Solin. *c.* 43. Cui taurinum caput, ac deinceps corpus omne.

a) Arist. *hiſt. an. IX. c.* 45. Το δε μεγεθος εστιν ηλικον ταυρου, και εστιν ογκοδεστερον η βους· ου γαρ προμηκες εστι, το δε δερμα αυτου κατεχει εις επτακλινον αποταθεν. *Mir. auſc. l. c.* Ael. *l. c.*

b) Arist. *hiſt. an. II.* 1. *IX.* 45. Χαιτην εχει μεχρι της ακρωμιας

ωσπερ

Pedes villoſi, biſulci c).

Cauda breuis, bouinae ſimilis d).

Tergus forte e). *Crinis* mollis, fuluus f).

Inteſtina bouinis ſimilia g).

Caro ſapida h).

Habitat in Paeonia i). SOLINVS male Lydiam illi patriam aſſignat.

Mugitus bouinus k).

Saucius *fugit* l).

Defendit ſe calcitrando m), vel fimo ſuo comburente, ad quatuor paſſus (PLINIVS et SOLINVS in ridiculam longitudinem

C 2 trium

ωσπερ ιππος, μαλακωτερα δε η θριξ της του ιππου, και προσεσταλμενη μαλλον — Το δε προκομιον καθηκει επι τους οφθαλμους. PLIN. *h. l.* SOLIN. *l. c.*

c) ARIST. *hiſt. an. IX.* 45. Σκελη δε δασεα· και εστι διχηλον.

d) ARIST. *l. c.* Κερκον δ'ελαττω, η κατα το μεγεθος, ομοιον τη του βοος.

e) ARIST. *l. c.* Δερμα δ'εχει προς τας πληγας ισχυρον.

f) ARIST. *l. c.* Χρωμα δ'εχει του τριχωματος ξανθον.

g) ARIST, *hiſt. an. II,* 16.

h) ARIST. *hiſt. an. IX,* 45. Εστι δε ηδικρεων. *Mirab. auſc. l. c.*

i) ARIST. *hiſt. an. II,* 1. *IX,* 45. *Mir. auſc. pag.* 702. PLIN. *h. l.* AELIAN. *l. c.*

k) ARIST. *hiſt. an. IX,* 45. Φωνην δ'ομοιαν βοϊ.

l) ARIST. *l. c.* Οταν δε πληγη φευγει.

m) ARIST. *l. c. Mirab. auſc. pag.* 702.

trium iugerum augent) eiaculando n), et eodem locum circumdat, quo partum ſuum edit o).

Facile quisque videt, bouem hunc nullum eſſe alium, quam *Bouem Bonaſum* LINN. p). Omnes namque auctores, qui eius mentionem fecerunt, deſcriptionem ex ARISTOTELE mutuati ſunt, neque quemquam illum poſtea vidiſſe memini. Icones IOHNSTONII q) fictas eſſe, quisque primo intuitu iudicabit, et HILL r) figuram dedit Biſontis, cornibus nimis auctis pictam atque ex ALDROVANDO s) deſumtam. Facile itaque ſummo GESNERO et Ill. BVFFON aſſentio, qui Biſontem, Bonaſumque vnius tantum animalis ſpecies eſſe rati ſunt. Illuſtres vero huius aeui Zoologi, KLEIN t) BVFFON v) et omnium facile princeps, cuius veſtigia eminus tantum ſequi mihi liceat, PALLAS x) vlterius adhuc progreſſi, Vrum quoque cum hisce pro eadem ſpecie habuerunt, neque niſi nomine differre, vel ad ſummum Biſontis varietatem conſtituere, opinati ſunt. Variae autem adſunt rationes, quae me, quominus horum opinioni aſſentirem, diu detinuerunt. Vri namque dorſum, ſi veterum deſcriptionibus fidem habemus, neque toro, neque iuba praeditum eſt, et cornibus ille magnis fortibusque, et forma, nihil fere a bouis cicuris facie diuerſa gaudet: cum Biſonti e contrario cornua ſint breuia, iuba longa, torusque

n) ARIST. *ll. cc. Part. an. III,* 2. PLIN. *h. l.* AEL. *l. c.* SOLIN. *l. c.*

o) ARIST. *hiſt. an. IX,* 45. *Mir. auſc. l. c.*

p) Bonaſus. GESN. *Quadr. p.* 145. ALDROV. *biſulc. p.* 358. RAII *ſyn. p.* 71. BRISS. *regn. an. p.* 84. LINN. *ſyſt. nat. I. p.* 99. BVFF. *hiſt. nat. XI. p.* 284. ERXL. *regn. an. p.* 234.

q) *Quadr. tab.* 18. 19.

r) *Hiſt. of anim. tab.* 28.

s) *Biſulc. pag.* 355.

t) *Natürl. Ordn. der vierf. Thiere p.* 12.

u) *Hiſt. nat. XI. p.* 284.

x) *Nordiſche Beytr. I. Band I. Stück p.* 1. *ſſ.*

ruſque dorſi, et cauda inſuper bouina multo breuior; quae omnia, imprimis vero varia cornuum ſtructura me impulerunt, vt diu diuerſa eſſe animalia, ratus ſim. Quae namque Ill. Bvffon de cornuum domeſticorum boum tanta varietate narrat, ad boues quoque ſylueſtres applicare, regulae ab ipſo hoc Ill. Viro ſaepius prolatae, in animalibus nempe in ſtatu adhuc naturali degentibus multo pauciores quam in cultis inueniri varietates, quam maxime vetant. Si itaque etiam ſecundum Ill. Pallas iuba longa, torusque maior in bubus tantum aetate iamiam profectioribus inueniatur, intelligere tamen non poſſum, vnde Vris cornua tanto maiora quam Biſontibus oriantur, inprimis ſi hi pro ſenioribus Vris habendi ſunt. Boues autem feros cornibus in tantum modum protenſis praeditos exſiſtere, exemplum a Gesnero y) de cornu ingenti a ſe viſo prolatum docet; quod vero Vri cornu fuiſſe ob tantam eius magnitudinem nullus dubito, quamuis ille Biſontis dicat. Haec ſunt varia illa dubia, quae mihi contra tantorum Virorum Biſontis cum Vro coniunctione, ſe obtulerunt. Cum autem pleraque dubia ex antiquis ſcriptoribus deſumta, recentiorumque deſcriptiones aut ex iis mutuatae ſint, aut etiam omnia confundant: cum porro Caesar vnicus fere ſcriptor ſit, qui Vri latiorem deſcriptionem dedit, recentiorum autem de eo narrationes omnes ad Biſontem pertinere videantur, lubenter tantis viris aſſentio, qui diuerſa tantum nomina Plinio et Solino in cauſſis fuiſſe putant, vt quaſi diuerſa animalia Vrum et Biſontem deſcriberent. Fortaſſe namque cornuum magnitudo in ſingulis indiuiduis varia inuenitur, vel etiam a Caesare et Plinio nimis aucta eſt, et Vri Biſontisque nomen in variis Scythiae regionibus eidem animali datum eſt.

Jam vero ratio mihi reddenda eſt, quare, Gesnervm ſecutus, *Bonaſum* atque *Biſontem* pro iisdem animalibus habeam. Aristoteles nusquam *Biſontis*, Aelianvs et Plinivs vero nusquam *Bonaſi*, niſi repetitis Aristotelis verbis, mentionem fecerunt. Vtrique ergo nullum animal eo nomine, quo alter vſus erat praeditum, nouerant. Facile itaque fieri potuit, illos vnum idemque animal

y) *Quadr. p.* 145.

mal nominibus tantum diuerſis deſcripſiſſe. PLINIVS nimius erat compilator, quam vt accuratiorem eum huius rei disquiſitionem inſtituiſſe credendum ſit. Deſcriptiones autem amborum animalium optime conueniunt: id enim, quod ARISTOTELES de defenſione Bonaſi fimo narrat, ad fabulas referendum eſſe, nec dubitare licet, et ex aliis quoque comperuiſſe veroſimile eſt. Cornua Biſontis, Bonaſique bene conueniunt: PLINIVS quidem nullam cornuum Biſontis facit mentionem, OPPIANI vero deſcriptio eorum figuram bene exhibet: intorta enim ea interdum eſſe RIDINGERIANAE plurimae Biſontis *icones* docent, quamuis ille, quem ipſe vidi, et cuius delineatio in *Berlin: Samml. V.* 1. exſtat, cornibus minus tortis praeditus erat. ARISTOTELES Bonaſo iubam magnam tribuit, eademque eſt Biſonti: cauda inſuper breuis, pilus mollis, color fuſco-flauus, magnitudo, et, vt vno verbo dicam, tota Bonaſi deſcriptio nimis cum Biſonte conuenit, quin pro vna eademque ſpecie habendi ſint.

ERRATVM. *p.* 8. *lin.* 6. 398. *lege* 595.

SMITHSONIAN INSTITUTION LIBRARIES
3 9088 01348 8846